

Şehirler Ve Mezarlıklar

– hayal-denizi · 16 Ocak 2026

Şehirler Ve Mezarlıklar

Şimdi nereden çıktı bu mezarlık meselesi demeyin.Önemlidir oraları ...

Bu beton dünyada, aslında sevmediğimiz,o dev mezar taşlarını andıran evlerimizde, ölümü pek düşünmeden yaşıyoruz.

Hepimizin gündelik hayat içerisinde farklı telaş ve sorumlulukları var . Dışarıya çıktığımız bu dev mezarlık şehirlerde,arada bir,ölmüş insanların sessizce yattığı küçük mezarlıkların yakınından geçiyoruz farketmeden.

Büyük bir şehrin belki de tam ortasında, genelde unutulmaya yüz tutmuş bedenlerin gömülü bulunduğu, ölüme inat, kuşlarının olanca güzellikte cıvıladığı,karıncalarının,böceklerinin olağanüstü hareketli olduğu, uzun ve güçlü yeşil ağaçlarıyla tam bir tezatlıklar mekanıdır mezarlıklar.

Oraya girerken ilk önce derin bir hüznü kaplar içinizi.

Sonra Ölümün soğukluğunu hissedersiniz sıcak bir yaz gününde de olsanız.

Biran evvel yakınınızın yattığı yere ulaşmaya çalışırsınız ama o tanıdığınız mezar taşını bir türlü bulamazsınız.Belki de çok nadir ziyaret ettiğiniz için yerini karıştırır, içinizdeki o suçluluk duygusuyla telaşlanırsınız.

Tam bulamayacağınızı düşünürken, o içinizi titreten tanıdık ismi görürsünüz.Kalp atışlarınız hızlanır.Boğazınız düğümlenir.Erkek de olsanız,kadın da olsanız burnunuz sızlar,gözünüz kendini zaptedemez ve istemsizce yaşlar akmaya başlar. Tutamadığınız gözyaşlarınız için utanmayın.Bırakın aksınlar.Merak etmeyin kimse yargılamaz sizi çünkü hüznün yaşandığı ve kaçınılmaz gerçeğin düşünüldüğü o yerde genelde kimse yoktur.Ağladığınızı gören küçük kuşlar güzel sesleriyle sizi teselli ederler . Ölmüş yakınınızın yanına yaklaşp mezar taşına dokunursunuz.İçinizdeki özlemlerle dua edersiniz.Su doldurup getirdiğiniz şişeyle mezarı bir güzel yıkarsınız.Aslında akıttığınız su,belki de mezardan çok kendi acılarınızı yıkıyordur.Sonra Görevinizi yapmış olmanın derin hafifliğini yaşarsınız. Fakat ben derim ki size; hemen gitmeyin,oturun mezarın yanbaşında .Orada yatana, onu ne kadar sevdiğinizi ve özlediğinizi söyleyin mesela.Belki kimseye söyleyemediğiniz şeyler vardır.Anlatın onlara.Sonra bir müddet dinleyin mezarlığın sesini,rüzgarın uğultusunu, yaprakların hışırtısını...

İnanın sonrasında kuş gibi belki daha da hafifliyor yüreğiniz.O soğuk mezarlık, doğal bir terapi merkezine dönüşüyor.

Sonuç olarak,

Eğer ruh haliniz iyi değilse daha sık gidin ,ziyaret edin ölmüş yakınlarınızı. Bayramları beklemeyin. .

Böylece Hem onları hatırlıyor, hem de hayatın ne kadar geçici olduğu gerçeğiyle tekrar tekrar yüzleşiyorsunuz.

Bir ibret abidesi,yaşam ve ölümün arakapısı mezarlıklar..